

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 804/2020
04.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Високи савет судства-Привредни суд у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиле која је изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 434/2019 од 17.09.2019. године, у седници већа која је одржана дана 04.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле која је изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 434/2019 од 17.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 434/2019 од 17.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 556/18 од 22.05.2019. године, обавезана је тужена да тужили плати на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС, са законском затезном каматом почев од 22.05.2019. године као дана пресуђења, па до коначне исплате. Одбијен је тужбени захтев преко досуђених 400 евра, а до тражених 3.000 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате. Обавезана је тужена да тужили на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 434/2019 од 17.09.2019. године жалба тужене је одбијена, а жалба тужиле делимично усвојена и делимично одбијена, па је пресуда Основног суда у Сомбору Прр 556/18 од 22.05.2019. године у делу одлуке о трошковима поступка преиначена тако што је обавезана тужена да тужили, поред износа од 27.000,00 динара, исплати још износ од 5.400,00 динара на начин и под условима као у првостепеној одлуци, док је у преосталом побијаном одбијајућем делу

одлуке о главној ствари и непреиначеном делу одлуке о трошковима првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је изјавила посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр 72/11 ... 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене другостепене која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у поступку пред Привредним судом у Сомбору, у предмету Ст 44/10, а повреда овог права тужиле је утврђена решењем Привредног суда у Сомбору Р4 Ст 835/18 од 28.05.2018. године. О праву тужиле на новчано обештећење и висини новчаног обештећења судови су одлучивали на основу одредбе члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. У ревизији тужиле указује на неуједначену судску праксу у погледу одлучивања о висини накнаде за новчано обештећење, међутим, висина новчаног обештећења одређује се у сваком конкретном случају према чињеницама и околностима које су од утицаја за оцену трајања суђења у разумном року, тако да нема потребе за одлучивањем о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници је поднета дана 30.10.2018. године, са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року од 800 евра у динарској противвредности на дан исплате, према средњем курсу НБС, а поднеском тужиле од 12.03.2019. године преиначена повећањем захтева за исплату тако што је постављен тужбени захтев за исплату од 3.000 евра у динарској противвредности.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“, бр. 40/15) прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.) и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена, у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

Одлука о захтеву тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији садржана у трећем ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 1. ЗПП. Тужиља није успела у поступку по ревизији, па зато нема право на накнаду трошкова тог поступка.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић